

Abram wordt de vader van het geloof genoemd. Terecht, zo blijkt uit dit korte stukje uit het begin van het grote Abramverhaal. Later wordt de naam Abram (de vader is verheven) veranderd in Abraham (vader van vele volken) (Genesis 17, 5)

Abram gelooft niet meer in de vele goden van zijn tijd. Hij zoekt en ontdekt die ene God die hem echt even geeft.

Meestal gaat de eerste aandacht in dit verhaal naar *'Trek weg uit je land, verlaat je familie, verlaat ook je naaste verwanten'*. En dan wordt het meteen moeilijk. Wie is immers bereid of in staat het dierbaarste te verlaten voor een onbekende toekomst?

Uitgangspunt kan ook zijn: *'ga naar het land dat ik je zal wijzen.'* Dan zitten we meteen bij de bron van wat geloven is: luisteren naar de aanwijzingen van God. 'Aanwijzen', 'wijzen' is immers de betekenis van 'Thora'.

God wijst Abram de weg door het leven. Als hij de aanwijzingen van God volgt, zal hem veel goeds ten deel vallen: *'Ik zal je tot een groot volk maken, ik zal je zegenen, ik zal je aanzien geven, een bron van zegen zul je zijn. Ik zal zegenen wie jou zegenen, wie jou bespot, zal ik vervloeken. Alle volken op aarde zullen wensen gezegend te worden als jij.'*

Wie Gods aanwijzingen volgt, kiest dus voor een leven dat 'gezegend' is. Het goede in de mens wordt dan gezien, bevestigd en gevoed. Dat leidt naar een leven dat 'goed' is (sjaloom), niet enkel voor jezelf, maar ook voor je omgeving. Men is niet enkel gezegend, maar ook bron van zegen. Iedereen vaart er wel bij. Dat is wat God wil.

Het enige dat nodig is, is vertrouwen in die God, die van mensen houdt en hen een weg ten leven wijst.

Abrams vertrouwen is grenzeloos. Op basis van dat vertrouwen gaat hij op weg. *'Het land dat ik je zal wijzen'* is 'het beloofde land', waarover verder in de Thora sprake is. Jezus zal dat later 'het koninkrijk van God' of 'het koninkrijk van de hemel' noemen. Telkens gaat het over een samen leven dat 'goed' is, ook al zijn er in een mensenleven ook heel wat moeilijke dingen.

De Heer zei tegen Abram ... De Heer spreekt nog altijd. We lezen en beluisteren zijn Woord in de Schrift. Daar vinden we zinvolle aanwijzingen die ons helpen om een leven uit te bouwen dat 'goed' is, niet enkel voor onszelf maar ook voor onze medemensen en voor onze wereld.

En ja, dan hebben we – zoals Abram – soms heel wat los te laten of weg te trekken uit wat niet levenwekkend is. Ook in onze tijd, zelfs in ons eigen bestaan zijn er (af)goden die niet echt leven geven. Voor wie verlangt naar en gelooft in een leven met een 'gezegende' toekomst, is het loslaten van een uitzichtloos verleden misschien minder moeilijk. De beloning is dat we bron van zegen zijn voor elkaar.

Geloven is vertrouwen hebben in een God die zegt: *'ik zal je zegenen, een bron van zegen zul je zijn'*. Hij geeft ons aanwijzingen voor een zinvol leven.

De HEER zei tegen Abram:

'Trek weg uit je land,
verlaat je familie,
verlaat ook je naaste verwanten,
en ga naar het land dat ik je zal wijzen.

Ik zal je tot een groot volk maken,
ik zal je zegenen,
ik zal je aanzien geven,
een bron van zegen zul je zijn.
Ik zal zegenen wie jou zegenen,
wie jou bespot, zal ik vervloeken.

Alle volken op aarde zullen wensen
gezegend te worden als jij.'

Abram ging uit Charan weg,
zoals de HEER hem had opgedragen.

Genesis 12, 1-4a

God,
door uw Woord in de Schrift,
dat wij mogen delen
met elkaar,
geeft Gij ons aanwijzingen
voor een menswaardig en zinvol leven,
voor een menswaardige wereld.

Wek in ons het vertrouwen
dat uw Woord voor ons een zegen is
en allen die geloven in uw Woord
bron van zegen kunnen zijn
voor elkaar
en in onze wereld.

Wek in ons de moed
om los te laten wat echt leven
moeilijk maakt of verhindert,
om weg te trekken
uit een verleden zonder toekomst.

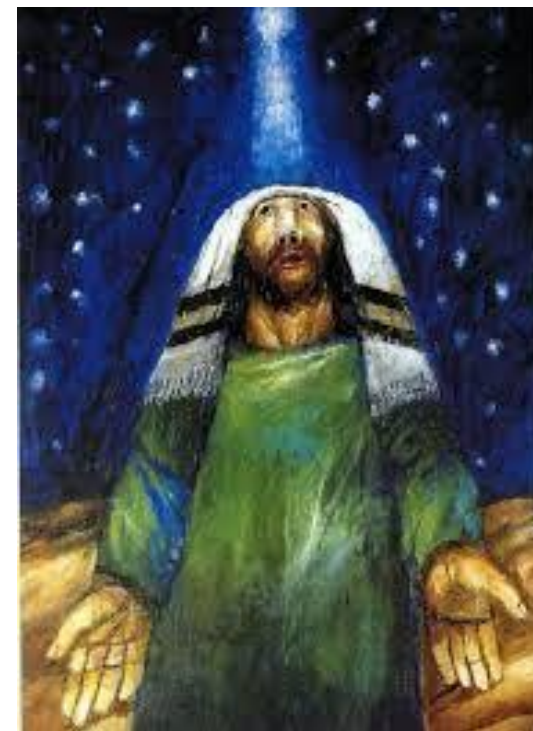
God,
Gij gaat met ons op weg
en Gij geeft ons leven,
dat alles te boven gaat.

Daarvoor danken wij U.

Amen.

Schilderij: Sieger Köder

In het Licht van Gods Woord

Kies voor vertrouwen

Vasten 2020 - 2